

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
PN.0911-17/10
Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 27 stycznia 2010 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XLIV/232/09 Rady Gminy Stare Juchy z dnia 21 grudnia 2009 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania i zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie w części dotyczącej § 4 ust. 1 załącznika do uchwały oraz § 5 ust. 2 i 3 załącznika do uchwały w zakresie obowiązku zapłaty odsetek ustawowych liczonych od dnia wypłacenia zasiłku.

UZASADNIENIE

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Gminy Stare Juchy, powołując się na art. 17 ust. 2 pkt 2, art. 43 ust. 10 i art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2008 r. Nr 115 poz. 728 z późn. zm.) ustaliła szczegółowe warunki i tryb przyznawania i zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie.

W ocenie organu nadzoru wskazane sentencji rozstrzygnięcia zapisy w sposób rażąco naruszają prawo.

Mocą § 4 ust. 1 przedmiotowej uchwały Rada Gminy Stare Juchy postanowiła, iż przyznanie zasiłku następuje w drodze decyzji administracyjnej określającej wysokość i przeznaczenie przyznanego Zasiłku oraz termin wydatkowania i warunki zwrotu. Powyższym zapisem Rada Gminy uregulowała kwestie proceduralne, dotyczące wydawania decyzji administracyjnej oraz jej elementów składowych.

Zgodnie z art. 43 ust. 10 ustawy o pomocy społecznej rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość oraz szczegółowe warunki i tryb przyznawania i zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie. Z przepisu tego wynika upoważnienie dla rady gminy do ustalenia wysokości oraz szczegółowych warunków i trybu przyznawania i zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie. Zatem brak jest podstaw dla Rady do uchwalenia elementów, które ma zawierać decyzja administracyjna (podobnie Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w orzeczeniu z dnia 23 lutego 2005 r. sygn. akt IV SA/Wr 26/05). Tym samym wskazana regulacja stanowi rażące naruszenie prawa.

W ocenie nadzoru koniecznym jest również wyeliminowanie z obrotu prawnego § 5 ust. 2 i 3 załącznika do uchwały, gdyż ustalenie przez radę gminy obowiązku, iż w przypadku, gdy zasiłek zostanie wykorzystany niezgodnie z przeznaczeniem bądź w razie zaprzestania prowadzenia podjętej działalności w ciągu 12 miesięcy od dnia przyznania zasiłku, będzie podlegać zwrotowi z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wypłacenia zasiłku – jest sprzeczne z prawem.

Zasady zwrotu wydatków na świadczenia, mieszczące się w zakresie zadań własnych gminy, określa rada gminy w drodze uchwały. Dotyczy to m.in. ekonomicznego usamodzielnienia. Podkreślić jednak trzeba, że wysokość kwoty podlegającej zwrotowi winna być taka sama jak określona w decyzji przewidującej zwrot świadczenia, w szczególności zaś nie można jej powiększać o dodatkowe opłaty, w tym odsetki ustawowe. Zgodnie z art. 359 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Ustawa o pomocy społecznej nie upoważnia Rady Gminy do wprowadzenia w ramach uchwały określającej tryb zwrotu zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie uprawnień do wyciągnięcia wobec osób, które otrzymały w/w pomoc, konsekwencji w postaci obowiązku zapłaty przez nie przedmiotowych odsetek.

Mając na uwadze powyższe rozstrzygnięto, jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski